

140. Tweede Eindhovens dictee (auteur: Wim Daniëls)

De contactambtenaar betaald parkeren

Dompteur, elektricien, industrieel ontwerpster, piloot of copiloot, gynaecologe, kapucijner monnik; je kunt in je middelbareschooltijd van alles prakkiseren wat je later worden wilt, maar contactambtenaar betaald parkeren verzint echt niemand.

Maar het ambt bestaat, althans in Eindhoven, en er is ook iemand die het vervult, een man, die naar verluidt gerekruteerd is via een contactadvertentie, waarin stond: consciëntieuze, antiautoritaire, tactvolle autodidact gezocht, gunstig carrièreperspectief mét leaseauto.

Precies tweeëntwintig reacties schijnen erop gekomen te zijn: een zeer gemêleerd, gevarieerd gezelschap met onder anderen een failliete contactlenzenspecialist, een oud-luitenant-ter-zee, een caissière van Albert Heijn, een uitgerangeerde hoboïst, een flierefluitende modelbouwhobbyist en een AOW'er.

Uiteindelijk is heel verrassend gekozen voor een filantroop, wiens sollicitatie eigenlijk een vergissing was, omdat de man de functieaanduiding verkeerd geïnterpreteerd had, alsof er 'betaalt' met een 't' stond: contactambtenaar betaalt parkeren.

Het bleek echter toch de juiste persoon te zijn: een aimabel mens die te allen tijde rustig blijft, nooit gestrest raakt en bij het onderhouden van contacten gebruikmaakt van onorthodoxe methoden.

Zijn geheim is dat hij op het moment suprême, op de momenten dat het erop aankomt, via een lastminuteraanbieding, op vakantie gaat, bij voorkeur naar Curaçao of Hawaï, waar hij graag mag pootjebaden onder het motto: ik baad wel, maar ik schaad niet.

Af en toe leest hij – een glaasje jus d'orange, een espressootje, een gin-tonic of een whisky'tje in de hand – via zijn gsm'etje een sms'je van zijn collegae, die kond doen van de commotie op het thuisfront, waar burgers zich vertwijfeld afvragen hoe ze nog goedkoop kunnen statten, als overall betaald parkeren geldt.

Pas als de storm geluwd is, keert hij huiswaarts en meldt zich weer op kantoor, waar hij inmiddels een verlichte geest heet te zijn met een nieuw soort probleemoplossend vermogen, gebaseerd op de gedachtegang dat het hele leven in feite een kwestie van rekeningrijden en betaald parkeren is.